

Sygn. akt V KK 86/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Agnieszka Murzynowska

w sprawie **K. Z.**

obwinionego z art. 119 § 1 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 23 marca 2021 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego, w części dotyczącej orzeczenia o karze, na korzyść obwinionego

od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 3 lipca 2019 r., sygn. akt II W (...),

uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. dotyczącej orzeczenia o karze i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 3 lipca 2019 r., sygn. akt II W (...), uznał K. Z. za winnego tego, że w dniu 1 lutego 2019 r. w miejscowości K., woj. (...),

gmina i powiat K. na ul. J. w sklepie A. dokonał kradzieży towaru o łącznej wartości 68,87 zł, czym działał na szkodę A. Sp. z o.o., tj. popełnienia wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierzył mu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym (pkt I wyroku). Nadto we wskazanym wyroku nakazowym Sąd Rejonowy orzekł wobec obwinionego obowiązek zapłaty równowartości skradzionego mienia (pkt II wyroku) oraz zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania (pkt III wyroku), w tym opłaty.

Wobec odmowy przyjęcia przez Sąd Rejonowy w K. wniesionego po terminie przez K. Z. sprzeciwu od ww. wyroku nakazowego orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 7 września 2019 r. (k. 29v, 30 i 35).

Kasację w niniejszej sprawie na korzyść obwinionego K. Z., w części dotyczącej orzeczenia o karze, wniósł na podstawie art. 110 § 1 k.p.w. Prokurator Generalny. Skarżący zarzucił kwestionowanemu rozstrzygnięciu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 20 § 1 k.w., polegające na orzeczeniu wobec ukaranego K. Z. za popełnienie przypisanego mu wykroczenia, o którym mowa w art. 119 § 1 k.w., kary 4 miesięcy ograniczenia podczas gdy stosownie do przywołanego przepisu kara ograniczenia wolności mogła być orzeczona tylko w wymiarze nieprzekraczającym 1 miesiąca.

W konkluzji autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie, albowiem podniesiony w jej *petitum* przez Prokuratora Generalnego zarzut rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego jest zasadny w stopniu oczywistym.

Jak już zostało wskazane na wstępie, wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w K. obwiniony został uznany za winnego popełnienia wykroczenia kradzieży, o którym stanowi art. 119 § 1 k.w. Za popełnienie tego wykroczenia ustawodawca przewidział możliwość orzeczenia kary aresztu, pozbawienia

wolności albo grzywny. W punkcie I zaskarżonego wyroku wymierzono obwinionemu K. Z. karę 4 miesięcy ograniczenia wolności. Tymczasem zgodnie z przepisem art. 20 § 1 k.w. kara ograniczenia wolności przewidziana w Kodeksie wykroczeń trwa 1 miesiąc. Od tej zasady nie przewidziano żadnych wyjątków.

Mając na uwadze powyższe nie ulega zatem wątpliwości, że orzeczenie za przypisane obwinionemu K. Z. wykroczenie kradzieży towaru ze sklepu kary 4 miesięcy ograniczenia wolności nastąpiło z przekroczeniem maksymalnego możliwego do zastosowania wymiaru tej kary ustanowionego w treści art. 20 § 1 k.w.

W takim stanie rzeczy oczywiste jest, że doszło do naruszenia prawa materialnego, które ma bezpośredni, oczywisty wpływ na treść rozstrzygnięcia co do kary wymierzonej obwinionemu.

Powyższe implikowało zatem uchylene zaskarżonego wyroku nakazowego w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania sądowi *meriti*.

Procedując powtórnie w granicach w jakich nastąpiło przekazanie (art. 442 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. i 112 k.p.w.) Sąd ten uwzględni poczynione przez Sąd Najwyższy uwagi i rozstrzygnie o karze ograniczenia wolności, bacząc na przestrzeganie wynikającej z art. 20 § 1 k.w. granicy orzekania tej sankcji.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.